

буденъ отъ нѣколко години насамъ, захваналъ е да се грижи и да прави значителни жертви за възпитанието и учението на младото поколѣние. Тѣй че срѣдства и елементи за едно самостоятелно народно управление може смѣло да се каже, че нѣма да липсатъ. Тия ни обяснения произведоха върху просвѣтения и опитенъ държавникъ приятно впечатление и той остана доволенъ отъ тѣхъ. „Да, азъ вѣрвамъ, че ще може да се нареди у васъ едно добро автономно управление, въ всѣки случай по-добро отъ турското“, ни каза при свършването на разговора.

Тѣй се свърши незабравимото ни свиждане съ незабравимия Гладстонъ. На тръгване, ние останахме смаяни като видѣхме, че Гладстонъ не само ни изпроводи до вѣнъ отъ вратата на стаята, но ни и спомогна да си облѣчемъ горнитѣ зимни дрѣхи. При настойчивото ни отказване да допустнемъ тази по никой начинъ незаслужена отъ насъ любезность, той ни забѣлѣжи да не противостоимъ, че това било английски обичай. Тръпки ни побиха и сълзи поросиха лицата при тази прощавка и при излизането изъ дома на тозъ великъ държавенъ мжжъ, великъ челоувѣколюбецъ и великъ християнинъ. Като смаяни и нѣми отъ тази постѣпка се гледахме ние за нѣколко минути единъ други на улицата, на която излѣзохме.

Но Гладстонъ не се ограничи за бѣлгарскитѣ делегати само съ тоя приемъ. Безъ наше знание той се погрижилъ да ни прѣпоръчи на мнозина отъ неговитѣ знаменити приятели и едномисленници, между които прѣстарѣлиятъ John Russel, който, както вече забѣлѣжихъ, бѣше ни приелъ като баща своитѣ чада, депутатътъ отъ Muddella, историкътъ Freeman, Forster, John Morlley и други. Не стига това. Прѣзъ всичкото ни прѣбывание въ Англия той ни слѣди въ всичкитѣ ни постѣпки. Въ